

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

P9_TA(2020)0213

ES un Āfrikas sadarbība drošības jomā Sāhelas reģionā, Rietumāfrikā un Āfrikas ragā

Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. septembra rezolūcija par ES un Āfrikas sadarbību drošības jomā Sāhelas reģionā, Rietumāfrikā un Āfrikas ragā (2020/2002(INI))

(2021/C 385/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un jo īpaši tā 41., 42., 43., 44., 45. un 46. pantu,
- ņemot vērā ESAO un Sāhelas un Rietumāfrikas kluba 2020. gada 14. februāra ziņojumu *The Geography of Conflict in North and West Africa* ("Konflikta ģeogrāfija Ziemeļāfrikā un Rietumāfrikā"),
- ņemot vērā Stokholmas Starptautiskā miera pētniecības institūta ziņojumu *Trends in World Military Expenditure, 2019* ("Tendences saistībā ar militārajiem izdevumiem pasaulē, 2019"), kas publicēts 2020. gada aprīlī,
- ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2020. gada 9. marta kopīgo dokumentu "Ceļā uz visaptverošu stratēģiju ar Āfriku" (JOIN(2020)0004),
- ņemot vērā Eiropadomes locekļu un Sāhelas piecu valstu grupas (Sāhelas G5) dalībvalstu 2020. gada 28. aprīļa kopīgo paziņojumu,
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 25. februāra Lēmumu (KĀDP) 2020/253, ar kuru groza Lēmumu (KĀDP) 2018/906, ar ko pagarina pilnvaru termiņu Eiropas Savienības īpašajam pārstāvim Sāhelā⁽¹⁾,
- ņemot vērā Sāhelas G5 dalībvalstu vadītāju un Francijas Republikas prezidenta kopīgo deklarāciju, ko pieņēma 2020. gada 13. janvāra samītā Po, Francijā (Po deklarācija),
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 20. aprīļa secinājumus par Sāhelas reģionālo rīcības plānu 2015.–2020. gadam, 2015. gada 16. marta secinājumus par ES Gvinejas līča rīcības plānu 2015.–2020. gadam un 2018. gada 25. jūnija secinājumus par Āfrikas ragu / Sarkano jūru,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1325/1820 un tās turpmākās rezolūcijas,
- ņemot vērā 2013. gada 15. janvāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Āfrikas ragu⁽²⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 7. jūnija rezolūciju par miera atbalsta operācijām — ES sadarbība ar ANO un Āfrikas Savienību⁽³⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 5. jūlija rezolūciju par Somāliju⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2016. gada septembra stratēģiju Sāhelas G5 valstu attīstībai un drošībai, 2020. gada februāra integrēto prioritāro darbību satvaru, Sāhelas aliansi un partnerību stabilitātei un drošībai Sāhelā,

⁽¹⁾ OV L 54 I, 26.2.2020., 9. lpp.

⁽²⁾ OV C 440, 30.12.2015., 38. lpp.

⁽³⁾ OV C 86, 6.3.2018., 33. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 118, 8.4.2020., 113. lpp.

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

- ņemot vērā Padomes 2005. gada 13. oktobra dokumentu “ES koncepcija par EDAP atbalstu drošības nozares reformai (DNR)”, Komisijas 2006. gada 24. maija paziņojumu “Koncepcija par Eiropas Kopienas atbalstu drošības sektora reformai” (COM(2006)0253), Komisijas un Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2016. gada 5. jūlija kopīgo paziņojumu “ES mēroga stratēģiska satvara elementi drošības sektora reformas atbalstam” (JOIN(2016)0031) un Padomes 2016. gada 14. novembra secinājumus par ES mēroga stratēģisku satvaru drošības sektora reformas (DSR) atbalstam,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM) un jo īpaši 16. IAM, kas paredz miermīlīgu un iekļaujošu sabiedrību veidošanu ilgtspējīgas attīstības nolūkā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 17. maija Regulu (ES) 2017/821, ar ko paredz piegādes ķēdes pienācīgas pārbaudes pienākumus Savienības importētājiem, kuri importē konfliktu skartu un augsta riska teritoriju izcelsmes alvu, tantalu un volframu, to rūdas un zeltu (Konfliktu izraķeņu regula)⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 14. novembra stratēģisko sistēmu Āfrikas ragam un 2015. gada 26. oktobra ES Reģionālo rīcības plānu Āfrikas ragam (2015–2020),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerāļsekretāra aicinājumu uz nekavējošu pamieru visā pasaulē pēc koronavīrusa (Covid-19) uzliesmojuma,
- ņemot vērā 2014. gada 17. marta ES stratēģiju attiecībā uz Gvinejas līci,
- ņemot vērā 2011. gada 21. marta ES stratēģiju attiecībā uz drošību un attīstību Sāhelā, ko pēc Padomes pieprasījuma iesniedza Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisija,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības Miera un drošības padomes un Eiropas Savienības Politikas un drošības komitejas ikgadējās kopīgās konsultatīvās sanāksmes,
- ņemot vērā 2012. gada 14. jūnija dokumentu “Rīcības plāns, ar ko stiprina KDAP atbalstu, ko ES sniedz ANO miera uzturēšanas operācijām” un 2015. gada 27. marta dokumentu “Stiprināt ANO un ES stratēģisko partnerību miera uzturēšanai un krīžu pārvarēšanai — prioritātes 2015.–2018. gadam”,
- ņemot vērā Āfrikas un ES kopīgo stratēģiju (JAES), ko pieņēma 2. ES un Āfrikas samitā Lisabonā 2007. gada 8. un 9. decembrī, un JAES ceļvedi 2014.–2017. gadam, ko pieņēma 4. ES un Āfrikas samitā Briselē 2014. gada 2. un 3. aprīlī,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2011. gada 25. maija Īpašo ziņojumu Nr. 3 “Ar Apvienoto Nāciju Organizācijas starpniecību ieguldīto ES līdzekļu izlietojuma produktivitāte un efektivitāte konfliktu skartajās valstīs”,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par desmito gadadienu ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 10. decembra ES stratēģisko pieeju attiecībā uz sievietēm, mieru un drošību (SMD) un tās 2019. gada 5. jūlija rīcības plānu 2019.–2024. gadam,
- ņemot vērā 2012. gada 22. novembra rezolūciju par kopējās drošības un aizsardzības politikas lomu saistībā ar klimata krīzēm un dabas katastrofām⁽⁷⁾,

⁽⁵⁾ OV L 130, 19.5.2017., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 56. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 419, 16.12.2015., 153. lpp.

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmas 2011. un 2012. gada ziņojumus “Pārtikas nodrošinājums: klimata pārmaiņas, migrācija un konflikts Sāhelā”,
  - ņemot vērā 2009. gada 10. novembrī pieņemto Padomes koncepciju par ES starpniecības un dialoga spēju stiprināšanu,
  - ņemot vērā 2019. gada 12. marta rezolūciju par ES konfliktu novēršanas un mediācijas spēju uzlabošanu ⁽⁸⁾,
  - ņemot vērā 2020. gada 15. janvāra rezolūcijas par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu ⁽⁹⁾ un par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu ⁽¹⁰⁾,
  - ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 230/2014, ar ko izveido stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu (COM(2016)0447),
  - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 28. aprīļa paziņojumu “Eiropas Drošības programma” (COM(2015)0185),
  - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0129/2020),
- A. tā kā attīstību un ilgtspējīgu mieru varēs panākt tikai tad, ja tiks novērsti nabadzības un bada pamatcēloņi; tā kā drošība ir attīstības priekšnoteikums; tā kā cilvēka drošība ir ilgstoša miera un stabilitātes priekšnoteikums; tā kā cieša saikne starp drošību, attīstību un humanitāro intervenci ir būtiska Sāhelas, Rietumāfrikas un Āfrikas raga reģionu ilgtspējīgai attīstībai; tā kā bez attīstības un nabadzības izskaušanas nebūs ilgtspējīga miera; tā kā drošības situācija Sāhelas un Sahāras un Āfrikas raga reģionos ir pakāpeniski pasliktinājusies, savukārt Eiropas Savienība nav spējusi pienācīgi reaģēt uz šo krīzi, jo īpaši pilnvaru un darbības iespēju ierobežojumu dēļ;
- B. tā kā ES dienvidu stratēģiskā vide ir nestabila; tā kā tā saskaras ar daudzām problēmām, jo īpaši bruņotiem konfliktiem pie Eiropas kontinenta dienvidu robežām un džihādistu terorismu; tā kā nestabilitāte šajā reģionā tieši ietekmē Eiropas un tās iedzīvotāju drošību un stabilitāti pie Eiropas ārējām robežām;
- C. tā kā drošībai un stabilitātei Sāhelā, Rietumāfrikā un Āfrikas ragā ir jābūt stratēģiskam mērķim ES sadarbībā ar dienvidu kaimiņvalstu valdībām;
- D. tā kā kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijas pilnvaras ir visaptverošas un to mērķis cita starpā ir veicināt drošības sektora reformu, panākt progresu saistībā ar tiesu sistēmas reformu un stiprināt militāro un policijas apmācību, kā arī uzlabot uzraudzību;
- E. tā kā Eiropas Savienība kā vadošais partneris ir apņēmusies atbalstīt Sāhelas reģiona drošību un attīstību, izmantojot integrētu pieeju, kas vērsta uz politisko un diplomātisko dialogu, kā arī attīstību un humāno palīdzību;
- F. tā kā saistībā ar iniciatīvu “spēju veidošana drošības un attīstības atbalstam” (CBSD) 2017. gadā tika pārskatīts Stabilitātes un miera veicināšanas instruments (ICSP+), kā rezultātā tika finansētas mācību iniciatīvas un veikta nenāvējoša ekipējuma piegāde trešo valstu bruņotajiem spēkiem;

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0158.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0009.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0008.

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

- G. tā kā dalībvalstīm ir jānodrošina misijām nepieciešamais personāls, nepietiekams darbinieku skaits, ko saasināja Covid-19 izplatības izraisītā pandēmija, nozīmē, ka šīm misijām norīkotais ES personāls veselības apsvērumu dēļ samazinās;
- H. tā kā daudzām Āfrikas valstīm no Atlantijas okeāna rietumos līdz Sarkanajai jūrai un Indijas okeānam austrumos ir sarežģīti cīnīties ar tādām problēmām kā klimata pārmaiņu izraisīta tradicionālās lauksaimniecības un lopkopības ekonomikas destabilizācija, tas, ka dabas resursus izmanto ārēji aktori, pārtikas un uztura nepietiekamība, sociālo pamatpakalpojumu nepieejamība, neatbilstīgi lauksaimniecības modeļi, iedzīvotāju skaita pieaugums un dabas un vides resursu noslodze, piemēram, atmežošana; tā kā vēl viena būtiska problēma ir tādu jaunu mafijas ekonomikas veidu rašanās, tostarp cilvēku, migrantu un narkotiku tirdzniecība, kultūras priekšmetu un savvaļas dzīvnieku un augu kontrabanda, nekontrolēts zelta un dārgo izrakteņu eksports, kas apvienojumā ar institucionālu vājumu un pārredzamības trūkumu, vāju pārvaldību, pieaugošu nevienlīdzību, uzticēšanās trūkumu valdībām un daudzu pārvaldes iestāžu korupciju izraisa bruņotu grupu, cilvēku tirgotāju un tradicionālo kopienu un reģionālo konfliktu hibridizāciju, kā rezultātā attiecīgās sabiedrības nepieņemamo džihādīstisku reliģiskā ekstrēmisma fenomenu maldīgi uzskata par risinājumu un palielinās radikalizācija;
- I. tā kā drošības problēmu, vardarbīgu konfliktu un politiskās vardarbības raksturs dažādos Āfrikas reģionos, valstīs un provincēs ir atšķirīgs; tā kā Sāhelas un Āfrikas raga reģionos bruņoti islāmistu grupējumi un terorisms, kā arī — mazākā mērā — drošības spēki, dažādi noziedzīgi un paramilitāri grupējumi ir prasījuši daudz upuru, jo īpaši civiliedzīvotāju vidū; tā kā situācija ir ļoti atšķirīga lielākajā daļā Rietumāfrikas 19 valstu — dažās valstīs ir ilgstoša stabilitāte un drošība, bet citās — politiska vardarbība vai etniskie konflikti;
- J. tā kā pagājušajā gadā tika ziņots par 3 471 vardarbīgu notikumu saistībā ar minētajiem grupējumiem; tā kā turklāt pagājušajā gadā to paziņoto nāves gadījumu skaits, kuros vainojami Āfrikas islāmistu kaujinieku grupējumi, palielinājās par septiņiem procentiem, sasniedzot aptuveni 10 460 nāves gadījumus;
- K. tā kā teroristu darbības lielākoties ir koncentrētas piecos galvenajos karadarbības apgabalos, kas ietver Somāliju, Čadas ezera baseinu, Sāhelu un — lai gan ar mazāku, bet pastāvīgu apdraudējumu — Ziemeļāfriku un Indijas okeāna rietumu piekrasti; tā kā Sāhelas reģionā 2019. gadā straujāk nekā jebkurā citā reģionā pieauga vardarbīga ekstrēmistu aktivitāte; tā kā katram karadarbības apgabalam ir raksturīga sava unikāla dinamika un ir vajadzīga unikāla reģionāla pieeja;
- L. tā kā ES un Sāhelas G5 valstu vadītāji ir pauduši dziļas bažas par terorisma palielināšanos un drošības un humanitārās situācijas pasliktināšanos Sāhelas reģionā; tā kā terorisms pastiprina spiedienu uz Sāhelas G5 valstīm un to kaimiņvalstīm; tā kā terorisms saasina vietējo politisko, etnisko un reliģisko spriedzi un to veicina noziedzīgi un fundamentālistu grupējumi, neapmierinātība ar sociālekonomisko situāciju, vāja pārvaldība un dažos gadījumos arī drošības un aizsardzības spēki;
- M. tā kā teroristu uzbrukumi civiliedzīvotājiem, valsts iestādēm, valsts pārstāvjiem, drošības un aizsardzības spēkiem un infrastruktūrai apdraud sociālo kohēziju un tā kā teroristu grupējumi šajā nolūkā izmanto arī esošos vietējos konfliktus;
- N. tā kā visas šīs problēmas ir smagi skārušas vietējo kopienu stabilitāti un mieru, kā arī tradicionālo kārtību, kas balstīta uz kompromisiem un vecāka gadagājuma cilvēku un tradicionālo līderu morālo autoritāti, ko nomaina bruņotu kontrabandistu un teroristu grupu dominānce;
- O. tā kā ir būtiski radīt drošības apstākļus, kas nepieciešami valsts pamatstruktūru atjaunošanai, jo īpaši attālākajos reģionos, kur iedzīvotāji var justies visvairāk atstāti novārtā;
- P. tā kā teroristiski un noziedzīgi uzbrukumi parasti ir vērsti pret civiliedzīvotājiem, valsts pārstāvjiem, aizsardzības un drošības spēkiem, kā arī sociālekonomisko infrastruktūru un tādējādi apdraud sociālo un sabiedrisko kohēziju un integrāciju;
- Q. tā kā Sāhela ir viens no reģioniem, kuru visvairāk skar nelikumīgu kājnieku ieroču izplatīšana, un tā kā šie nedokumentētie un lielākoties nelikumīgi glabātie ieroči ne tikai apdraud kopienu drošību un drošumu, bet tos izmanto arī bīstami starptautiski noziedzīgi tīkli, kas nodarbojas ar dažādu veidu — ieroču, cilvēku un narkotiku — nelikumīgu tirdzniecību;

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

- R. tā kā saskaņā ar Stokholmas Starptautiskā miera pētniecības institūta (SIPRI) jaunākajiem datiem:
- a) 2019. gadā Āfrikas valstu kopējie militārie izdevumi pieauga par 1,5 % līdz aptuveni 41,2 miljardiem USD, kas ir pirmais šo izdevumu pieaugums reģionā piecu gadu laikā;
  - b) Āfrika 49 % sava militārā ekipējuma importēja no Krievijas, 14 % — no Amerikas Savienotajām Valstīm un 13 % — no Ķīnas; tā kā Ķīna ir eksportējusi uz Āfriku 20 % no tās starptautiskās ieroču tirdzniecības apjoma;
- S. tā kā Krievijas militārā ietekme visā Āfrikā tiek īstenota, izmantojot ieroču pārdošanu, algotņu un politisko konsultantu norīkošanu, drošības nolīgumus un mācību programmas nestabilām valstīm;
- T. tā kā caur Apvienotajiem Arābu Emirātiem (AAE) Tuvajos Austrumos katru gadu no Rietumāfrikas valstīm kontrabandas ceļā tiek izvests zelts miljardiem ASV dolāru vērtībā; tā kā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas datiem Somālijas ekstrēmistu grupējums *Al Shabaab* gūst miljoniem dolāru lielus ieņēmumus no kokogļu eksporta uz Irānu un pēc tam tālāk uz AAE, pārkāpjot ANO sankcijas;
- U. tā kā nabadzība, izglītības trūkums, bezdarbs, konflikti, krīzes un nedrošība apvienojumā ar citiem faktoriem, piemēram, nefunkcionējošām valstīm, sliktu pārvaldību un korupciju, jo īpaši skar jauniešus un viņiem sniegtās iespējas, liekot daudziem pamest savas mājas un ģimenes un bēgt uz drošākiem reģioniem vai citiem kontinentiem, tādējādi riskējot ar savu dzīvību;
- V. tā kā Covid-19 pandēmija un aizvien negatīvākās klimata pārmaiņu sekas tikai saasinās minētās problēmas; tā kā Komisija ir paziņojusi par papildu 194 miljonu EUR piešķiršanu drošības, stabilitātes un izturētspējas atbalstam Sāhelā;
- W. tā kā islāmistu kaujinieku grupējumu radītie draudi Āfrikā pēc būtības nav vienveidīgi, bet ietver darbības, ko rada aptuveni divdesmit tādu grupu nemitīgi mainīga kombinācija, kas aktīvi darbojas 14 valstīs;
- X. tā kā Eiropas Savienība ir īstenojusi trīs KDAP militārās misijas un operācijas nolūkā apmācīt un konsultēt bruņotos spēkus Somālijā (ES apmācības misija (EUTM) *Somalia* — 2010), Mali (EUTM *Mali* — 2013) un Centrālāfrikas Republikā (EUTM *CAR* — 2016), vienu jūras militāro operāciju (ES jūras spēku operācija (NAVFOR) *ATALANTA* — 2009), kā arī trīs civilās misijas, lai apmācītu un konsultētu iekšējās drošības spēkus Mali (ES civilo spēju veidošanas misija (EUCAP) *Sahel Mali* — 2012), Nigērā (EUCAP *Sahel Niger* — 2014) un Somālijā (EUCAP *Somalia* — 2014), projektu *GAR-SI Sahel*, un ir izveidojusi padomdevēju misiju (EUAM) Centrālāfrikas Republikā, kura drīz sāks darbību;
- Y. tā kā vairāki atsevišķu valstu, piemēram, Francijas un Amerikas Savienoto Valstu, militārie priekšposteņi palīdz vietējiem partneriem drošības jomā, veicot terorisma apkarošanas un citas operācijas; tā kā papildus politiskiem risinājumiem, valsts veidošanas centieniem un attīstības iniciatīvām tie ir būtiski, lai apkarotu teroristu grupējumus un veicinātu reģionālās stabilitātes veidošanu;
- Z. tā kā teroristi ir pastāvīgi jāapspiež, lai novērstu šo draudu izplatīšanos citos reģionos un kontinentos, tostarp Eiropā;
- AA. tā kā pēdējo desmit gadu laikā Āfrikas drošības iestādes ir izvietojušas desmitiem tūkstošus darbinieku miera operācijās Āfrikas teritorijā, apliecinot patiesu gribu dot ieguldījumu drošības pārvaldībā savā kontinentā;
- AB. tā kā ES atbalsta arī Sāhelas G5 apvienoto spēku darbības izvēršanu, kas ir svarīgs terorisma apkarošanas instruments, kuram ir būtiska nozīme cīņā pret terorismu, džihādistu darbībām un drošības apdraudējumiem, kā arī reģionālās drošības uzlabošanā;
- AC. tā kā galveno reģionālās drošības dalībnieku, piemēram, Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienas (ECOWAS), Austrumāfrikas rezerves spēku (EASF) un Āfrikas Savienības Āfrikas rezerves spēku, turpmāka darbības izvēršana sakrīt ar ES interesēm palīdzēt valstīm, kas cīnās, lai nodrošinātu to iedzīvotāju mieru un labklājību;

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

- AD. tā kā reģionālā sadarbība un labas kaimiņattiecības starp Sāhelas reģiona valstīm, Rietumāfriku un Āfrikas ragu ir neaizstājamas, lai saglabātu un stiprinātu stabilitāti šajos reģionos;
- AE. tā kā Āfrikas Savienība joprojām ir svarīgs partneris ES miera un stabilitātes centienos;
- AF. tā kā Āfrikas Savienība 2020. gada februārī ikgadējā samītā paziņoja, ka ir paredzējusi uz Sāhelu nosūtīt 3 000 kareivju, lai atbalstītu Sāhelas G5 valstis cīņā pret bruņotiem grupējumiem;
- AG. tā kā kopš 2017. gada ES īsteno KDAP misiju reģionalizācijas procesu, kura mērķis līdztekus sadarbības veicināšanai ar Sāhelas G5 valstīm ir uzlabot nepilnību konstatēšanu un novēršanu pārrobežu sadarbībā reģionos;
- AH. tā kā pēc gadiem ilgas īpašas apmācības iepriekš minēto ES un ANO misiju ilgtspēja un efektivitāte ir apgrūtināta sakarā ar ierobežojumiem, kas attiecas uz to pilnvarām, mācību programmām, ilgtspējības plāniem un vietējo līdzatbildību, un to, ka tās nevar apgādāt vienību, kuru tās apmāca, un vietējos aizsardzības spēkus ar nepieciešamo aprīkojumu, tostarp ieročiem, munīciju un transportlīdzekļiem; tā kā ir jāpārskata ES misiju pilnvaras un mērķi, lai izstrādātu gūtās pieredzes analīzi, kas būtu jāizmanto pašreizējo un turpmāko misiju pielāgošanai;
- AI. tā kā jebkādam trešo valstu drošības spēku apmācībai, finansēšanai vai aprīkošanai būtu jāatbilst Eiropas pamatvērtībām un jāpalīdz veidot uzticamu drošības sektoru, kura primārais mērķis ir sniegt ar drošību saistītus ieguvumus visiem vietējiem iedzīvotājiem, vienlaikus ievērojot tiesiskumu un jo īpaši starptautiskās cilvēktiesības;
- AJ. tā kā šie ierobežojumi un Eiropas Savienības saliedētas un stratēģiskas klātbūtnes trūkums ietekmē ES ārējās darbības uzticamību, savukārt citi globāli aktori pastiprina savas darbības, nosūtot algotņus un būvējot paši savus militāros objektus, un ir palielinājuši ieroču un munīcijas piegādi reģiona valstīm bez pārvaldības noteikumiem, un faktiski to dara, lai stiprinātu tikai divpusējas intereses;
- AK. tā kā 2017. gadā Ķīnas Komunistiskā partija Nacionālajā partijas kongresā oficiāli pieņēma iniciatīvu "Viena josla, viens ceļš" (BRI) un paziņoja par ieguldījumu līdz pat 8 triljonu USD apmērā plašā transporta, enerģētikas un telekomunikāciju infrastruktūras tīklā, kas savieno Eiropu, Āfriku un Āziju; tā kā Ķīna ir viena no galvenajām Āfrikas ekonomikas ieinteresētajām pusēm, kam ir būtiska ietekme uz daudziem kontinenta darbības aspektiem;
- AL. tā kā pēdējo desmit gadu laikā AAE ir pakāpeniski palielinājusi savu klātbūtni Āfrikas ragā, izmantojot attīstības un humānās palīdzības projektus, lai palielinātu savu ģeostratēģisko nozīmi, jo īpaši Adenas līcī; tā kā Somālija ir mudinājusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomi veikt pasākumus pret AAE militārās bāzes būvniecību Somālijā;
- AM. tā kā Turcija gadiem ilgi ir veidojusi uzticēšanos Āfrikas ragā, jo tā cenšas palielināt savu ietekmi, jo īpaši Sarkanās jūras reģionā; tā kā Turcijas uzņēmumi joprojām pārvalda Mogadišo galveno jūras ostu un lidostu un pat nodrošina militāro apmācību Somālijas valdības karavīriem;
- AN. tā kā Ķīnas Tautas atbrīvošanas armijas flote (PLAN) ir izveidojusi savu pirmo aizjūras militāro bāzi Džibutijā un parāds Ķīnai pārsniedz 70 % no Džibutijas iekšzemes kopprodukta; tā kā BRI aizdevumu dēļ neaizsargātas jaunattīstības valstis nokļūst "parādu lamatās", kas izsmel valsts rezerves un vairākas nodokļu maksātāju paaudzes pakļauj milzīgu parādu slogam;
- AO. tā kā nedz Somālijas, Burkinafaso un Mali, nedz Centrālāfrikas armijas nav atradušas efektīvus risinājumus un ar grūtībām cīnās pret džihādīstiem un bruņotiem grupējumiem vai saglabā teritorijas un gādā par drošību tajās ar draudzīgu starptautisko spēku palīdzību, kā rezultātā vietējie iedzīvotāji jūtas atstāti novārtā un baidās, ka džihādīsti vai bruņotie grupējumi, tiklīdz atgriezīsies un atgūs teritorijas, no kurām tikuši izraidīti, viņus varētu apsūdzēt par sadarbību ar valdību;

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

- AP. tā kā gan Austrumāfrikas, gan Rietumāfrikas piekrastē ir būtiski samazinājies pirātisms, pateicoties gan ES, gan NATO starptautiskajiem jūras drošības centieniem, kas uzskatāmi par precedentu Eiropas, Āfrikas un transatlantiskajai sadarbībai drošības jomā;
- AQ. tā kā pēc gadiem ilgas līdzdalības minētajās civilajās un militārajās misijās vispārējā situācija nav būtiski uzlabojusies, un, neraugoties uz ieguldītajiem pūliņiem, pašlaik tai ir tendence pasliktināties; tā kā līdz ar to joprojām pastāv vairākas vecas un jaunas problēmas un tādēļ ir jāisteno visaptveroša stratēģija, īpašu uzmanību pievēršot reģioniem, kuros ir vislielākā neaizsargātība un spriedze, lai sasniegtu galveno mērķi, proti, reģionālo stabilitāti un to, lai atbildību par drošību nodotu Āfrikas iedzīvotājiem; tā kā šī stratēģija apmierinās gan vietējo dalībnieku, gan vietējo iedzīvotāju steidzamās vajadzības un lielās cerības un tai būtu jāpievēršas krīzes pamatcēloņiem;
- AR. tā kā jautājums par KDAP finansēšanu ir izšķiroši svarīgs šīs politikas turpināšanai, un tā kā Eiropas Attīstības fonds, izmantojot Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu (APF) un — turpmāk — Eiropas Miera mehānismu (EPF) sniedz atbalstu Āfrikas Savienībai, cita starpā finansējot militāro miera uzturēšanas operāciju darbības izmaksas Āfrikā, jo īpaši attiecībā uz AMISOM Somālijā; tā kā EPF aizstās *Athena* mehānismu KDAP militāro operāciju kopējo izmaksu finansēšanai un APF nodrošinās ES jaunu instrumentu, lai elastīgāk izvietotu militārās operācijas un ievērojami uzlabotu iespējas sniegt partneriem palīdzību drošības jomā; tā kā EPF kā vardarbīgu konfliktu un nedrošības ilgtspējīgai risināšanai paredzēta instrumenta galīgā ietekme būs atkarīga no tā, cik lielā mērā to papildinās nepieciešamie aizsardzības pasākumi un uzraudzības sistēmas, lai novērstu sniegtās palīdzības iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu un nodrošinātu, ka pienācīgi tiek ņemti vērā jautājumi par pārskatatbildību, cilvēktiesībām un humanitāro tiesību ievērošanu; tā kā nākamajam EPF, kuram jāpārņem APF funkcijas, 2021. gadā būtu jāpaplašina sava darbības joma, attiecinot to arī uz partnervalstīm, un jānodrošina iespēja piegādāt militāro ekipējumu;
- AS. tā kā ir ļoti svarīgi, lai ES atbalstītu savus partnerus Sāhelas un Sahāras un Āfrikas raga reģionos, kuri saskaras ar aizvien lielākām problēmām cīņā pret bruņotiem teroristu grupējumiem, tostarp džihādīstiem; tā kā Eiropas Savienība var pienācīgi reaģēt, ar EPF starpniecību sniedzot attiecīgā reģiona valstīm nepieciešamo palīdzību, tostarp ieročus un munīciju; tā kā EPF būtu nekavējoties jāapstiprina, lai varētu sniegt vajadzīgo militāro palīdzību;
- AT. tā kā temperatūra Sāhelas reģionā paaugstinās 1,5 reizes straujāk nekā citviet pasaulē, un tā kā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas datiem aptuveni 80 % lauksaimniecības zemes reģionā ir noplicināta, savukārt aptuveni 50 miljoni cilvēku, kas ir atkarīgi no lopkopības, ir iesaistīti konfliktos par zemi; tā kā saskaņā ar Starptautiskās Sarkanā Krusta komitejas (SSKK) datiem šīs situācijas dēļ cilvēki cieš no pārtikas trūkuma, viņi ar grūtībām risina šo situāciju un nonāk grūtas izvēles priekšā;
- AU. tā kā klimata pārmaiņu sekas ir destabilizācijas, vardarbības un konfliktu riska faktors;
- AV. tā kā saskaņā ar UNICEF datiem vardarbīgu uzbrukumu valsts skolām, slepkavību, cilvēku nolaupīšanas, piekaušanas un pret skolotājiem un skolēniem vērstu nāves draudu pieauguma dēļ Centrālāfrikā un Rietumāfrikā slēgti vairāk nekā 9 000 skolu, gandrīz diviem miljoniem bērnu paliekot bez pienācīgas izglītības;
- AW. tā kā ES joprojām ir nopietni nobažījusies par to, ka pieaug to bērnu skaits, kurus ekstrēmistu grupējumi ir savervējuši karošanai;
- AX. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Narkotiku un noziedzības novēršanas birojs (UNODC) ir vērsis uzmanību uz jaunām satraucošām tendencēm attiecībā uz narkotiku tirdzniecību reģionā, kas kaitē pārvaldībai, drošībai, ekonomikas izaugsmei un sabiedrības veselībai; tā kā saskaņā ar Biroja sniegto informāciju no visiem farmaceutiskajiem opioīdiem, kas konfiscēti visā pasaulē, 87 % konfiscēti Rietumāfrikā, Centrālāfrikā un Ziemeļāfrikā, un tā kā UNODC atzīst, ka narkotiku tirdzniecība ir cieši saistīta ar bruņotu grupējumu finansēšanu;
- AY. tā kā ES stratēģiskajā pieejā attiecībā uz sievietēm, mieru un drošību ir uzsvērts, ka dzimumu līdztiesības aspekts ir jāintegrē visās jomās un darbībās miera un drošības sfērā, lai nodrošinātu ES politikas efektivitāti;

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

- AZ. tā kā ekstrēmistu grupējumu uzbrukumi un pieaugošā vardarbība starp kopienām saistībā ar resursiem ietekmē piekļuvi izglītībai un veselības aprūpei, un daudz meiteņu ir visvairāk pakļautas dažāda veida izmantošanai — gan fiziskai, gan seksuālai;
- BA. tā kā Eiropas Savienībai būtu vēl vairāk stratēģiski jāpalielina sava ekonomiskā klātbūtne, ņemot vērā citu ārvalstu spēku pieaugošo iesaisti;
- BB. tā kā kaimiņattiecību un paplašināšanās komisārs ierosināja steidzamā un prioritārā kārtā pārdalīt 3,25 miljardus EUR no pašreizējām programmām, lai reaģētu uz vajadzībām, kas saistītas ar koronavīrusu Āfrikā, cita starpā piešķirot 2,06 miljardus EUR Subsahāras Āfrikai;
- BC. tā kā ES būtu jāstiprina sadarbība ar valstu parlamentiem, tostarp drošības un aizsardzības komitejām, lai uzlabotu kritiskās uzraudzības funkcijas attiecībā uz valsts un ārējiem drošības veicināšanas pasākumiem,

Eiropas Savienības un to dalībvalstu veiktie pasākumi

1. uzskata, ka Komisijai, Padomei un Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) ir jākoordinē attīstības, humanitārās un drošības stratēģijas, kurās tie ir iesaistīti, saistībā ar integrētu stratēģiju, lai panāktu neatkarīgu Āfrikas puses līdzatbildību drošības un aizsardzības jautājumos; uzskata, ka Āfrikas Savienība un reģiona Āfrikas valstis ir nozīmīgi partneri, ar kuriem ES veido efektīvas attiecības, lai kopīgi panāktu ilgtspējīgu attīstību un cilvēku drošību; atbalsta Āfrikas Savienības plānu nosūtīt 3 000 kareivju Sāhelas G5 valstu atbalstam; pauž stingru pārliecību, ka ES un tās dalībvalstīm ir jāstiprina partneru spējas, pārskatot saistības drošības un aizsardzības jomā Sāhelas, Rietumāfrikas un Āfrikas raga reģionos, cita starpā nodrošinot militāro aprīkojumu un vienlaikus ievērojot principu “nekaitēt”;
2. atgādina, ka cīņa pret terorismu ir jo īpaši atkarīga no attiecīgo valstu spējas uzturēt spēcīgas un uzticamas iestādes, stabilus pamatpakalpojumus, tostarp iekšējās drošības spējas un tiesu sistēmu, kurai iedzīvotāji uzticas, jo īpaši krimināllietās; uzskata, ka Sāhelas, Rietumāfrikas un Āfrikas raga reģionu drošības stratēģijai primāri ir jābūt vērstai uz konfliktu pamatcēloņu novēršanu reģionā, jo nabadzības izskaušana ir būtiska ilgtspējīga miera nodrošināšanai;
3. prasa veicināt attiecību atjaunošanu starp ES un Āfrikas kontinentu, balstoties uz solidaritāti, savstarpēju cieņu un savstarpēju izdevīgumu, vienmēr ievērojot starptautisko tiesību, valstu suverenitātes un pušu vienlīdzības principus;
4. uzskata, ka PV/AP Padomes pakļautībā saskaņā ar LES 43. panta 2. punktu ir jākoordinē visas Eiropas Savienības KĀDP misijas, operācijas un citas darbības un ka Apvienotajai atbalsta koordinācijas vienībai būtu vairāk jākonsultē Komisija un PV/AP, uzņemoties lielāku koordinējošo lomu, un būtu jāierosina centralizēta civilmilitārā doktrīnas centra izveide, kas stiprinātu Militārās plānošanas un īstenošanas centra un Civilās plānošanas un īstenošanas centra misiju un projektu spējas;
5. pauž stingru pārliecību, ka ES būtu maksimāli jāiegulda procesos, kuru mērķis ir novērst konfliktus, paralēli citiem drošības pasākumiem uzsākot vairākus ļoti konkrētus starpniecības, dialoga un izlīguma procesus un projektus; uzsver nepieciešamību īstenot arī pieejas, kuras nav vērstas uz valsti un kuru mērķis ir veicināt stabilitāti un drošību, jo īpaši attiecībā uz saspīlējumu starp kopienām; pauž stingru pārliecību, ka tikai tāda drošības palīdzība, kuras centrā ir cilvēku drošība, būs efektīva vidējā termiņā un ilgtermiņā;
6. uzsver, ka steidzami jāstiprina KĀDP misijas un operācijas, kā arī ES vispārējā stratēģiskās plānošanas un komunikācijas politika, lai palielinātu ES darbību pamanāmību;
7. atzinīgi vērtē ES vispārējo apņemšanos attiecībā uz Sāhelas reģionu, Rietumāfriku un Āfrikas ragu un atzinīgi vērtē KDAP misiju un operāciju ieguldījumu miera, drošības un starptautiskās stabilitātes nodrošināšanā; tomēr uzsver nepieciešamību pielāgot finanšu un administratīvos noteikumus un politisko lēmumu pieņemšanas procesu, lai ātrāk un efektīvāk reaģētu uz krīzēm;

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

8. atkārtoti aicina izstrādāt balto grāmatu par Eiropas aizsardzību, ar kuru izstrādātu un izklāstītu ļoti konkrētus scenārijus iespējamām ES militārajām intervencēm un to pamatā esošās doktrīnas saskaņā ar LES 43. panta 1. punktā noteiktajiem militārajiem uzdevumiem;

9. atzinīgi vērtē ES misiju darbinieku veikumu, kuri, neraugoties uz ļoti sarežģītiem apstākļiem, ir izcili strādājuši un apliecinājuši pašreizējās drošības un profesionalitāti;

10. uzsver — ņemot vērā nopietno un būtisko drošības apstākļu pasliktināšanos reģionā un nolūkā novērst visas nepilnības ES misijās un projektos, ir jāuzlabo drošības sektora partneru spēju veidošana, lai labāk reaģētu uz būtiskām problēmām un nopietniem drošības apsvērumiem reģionā, cita starpā atbalstot trešās valstis terorisma apkarošanā to teritorijās;

11. atbalsta Komisijas un Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2015. gada 28. aprīļa kopīgo paziņojumu “Spēju veidošana drošības un attīstības atbalstam – palīdzība partneriem krīžu novēršanai un pārvaldībai”⁽¹⁾;

12. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu un notiekošās iestāžu sarunas, kuru mērķis ir izstrādāt regulu par kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumentu (NDICI), kas ietvertu visus pašreizējā Stabilitātes un miera veicināšanas instrumenta (IcSP) uzdevumus;

13. atzinīgi vērtē PV/AP priekšlikumu ar Komisijas atbalstu saistībā ar Savienības KĀDP izveidot EPF, lai finansētu militāro un ar aizsardzību saistīto sadarbību ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, tostarp ES Kopējā militāro preču sarakstā iekļauto ekipējumu, kas novērsīs būtiskas nepilnības ES atbalstā un kopā ar NDICI ļaus ES ātrāk un efektīvāk reaģēt uz drošības problēmām, un prasa to ātri pieņemt; atgādina, ka EPF mērķis ir integrēt APF un izveidot spēju veidošanas komponentu, kas ļautu piegādāt partnervalstīm militāro ekipējumu, tostarp ieročus un munīciju, pilnībā ievērojot kopējo nostāju, cilvēktiesības un humanitārās tiesības, kā arī efektīvus pārredzamības noteikumus, kas uzskaitīti 2019. gada 28. marta ieteikumā par Eiropas Miera mehānisma izveidi, lai nodrošinātu, ka saņēmējiem, kuri izdara pārkāpumus, nežēlīgus noziegumus un cita veida kaitējumu civiliedzīvotājiem, netiek piešķirts nekāds militārais ekipējums; norāda, ka kopš 2018. gada jūnija dalībvalstis strādā pie Padomes lēmuma, ar ko izveido EPF, kuru paredzēts izveidot vēlākais 2021. gada janvārī; šajā sakarībā un ņemot vērā pašreizējo situāciju Āfrikā, aicina Padomi apstiprināt šo priekšlikumu, nekavējoties pieņemot vajadzīgo lēmumu, ar ko izveido šo jauno instrumentu, lai atbalstītu Āfrikas bruņoto spēku militārās spējas, un:

- a) noteikt pietiekami lielu EPF budžetu, lai efektīvi risinātu pašreizējās problēmas saistībā ar apmācību, operācijām, misijām, projektiem un militāro aprīkojumu, tostarp ieročiem, munīciju un transportu;
- b) nodrošināt, ka ar EPF tiek pārvarēti pašreizējie ierobežojumi saistībā ar APF un Savienības budžetu ieroču un munīcijas iegādei;
- c) prasa no ES budžeta līdzekļiem piešķirt finansējumu administratīvajiem izdevumiem, kas izriet no minētā Padomes lēmuma, cita starpā saistībā ar personālu;
- d) aicina Padomi prasīt dalībvalstīm segt darbības izdevumus saistībā ar tā īstenošanu, tostarp par aprīkojumu un apmācību;
- e) ņem vērā, ka dalībvalstis, kuras nepiedalās konkrētās darbības vai tās daļas finansēšanā, varētu atturēties no balsošanas Padomē;
- f) prasa Eiropas Ārējās darbības dienestā (EĀDD) izveidot jaunu īpašu struktūrvienību, kas būtu atbildīga par šā jaunā instrumenta pārvaldību, lai pārraudzītu aprīkojuma piegādi un izmantošanu un apmācību, tostarp pienācīgus aizsardzības pasākumus un riska mazināšanas pasākumus;

⁽¹⁾ JOIN(2015)0017.

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

g) uzskata, ka šāda aprīkojuma piegāde un izmantošana un apmācība būtu jāuzrauga ekspertiem, kurus dalībvalstis norīkojušas darbam šajā struktūrvienībā, lai informētu PV/AP, un ka Parlamentam būtu jāveic rūpīga pārbaude un Eiropas Revīzijas palātai būtu jāveic revīzija attiecībā uz minētajām darbībām;

14. uzskata — lai gan ES civilo un militāro misiju Āfrikā personālam raksturīga liela apņēmība un profesionalitāte, to ilgtspēju, efektivitāti un darbības pamanāmību, gluži tāpat kā to spēju stiprināt partneru spējas ir īpaši traucējis arī vietējo pušu līdzatbildības, ilgtspējas plānu un pamataprīkojuma trūkums skartajās valstīs;

15. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt, ka tiek izskatīta visu finansēšanas instrumentu izmantošana, lai risinātu konfliktu pamatcēloņus un atbalstītu drošības spēju attīstību skartajās Āfrikas valstīs saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 209. un 212. pantu un ņemot vērā ļoti nopietno drošības krīzi Sāhelas un Sahāras reģionā un Austrumāfrikā;

16. atzinīgi vērtē kopīgajā paziņojumā “Ceļā uz visaptverošu stratēģiju attiecībā uz Āfriku” (JOIN(2020)0004) sniegto ierosinājumu Āfrikas un ES attiecībās stiprināt partnerības principu; aicina Komisiju, jo īpaši PV/AP, uzsākt īpaši pielāgotas divpusējas pārveides partnerattiecības, aptverot plašu jomu klāstu, kuru prioritāte ir drošība un aizsardzība; aicina PV/AP godināt demokrātijas un cilvēku drošības konsolidācijas ziņā attīstītās valstis un aicināt tās pievienoties divpusējām partnerībām saskaņā ar principu “vairāk par vairāk”; papildus divpusējām partnerattiecībām aicina PV/AP palīdzēt konsolidēt apakšreģionālo organizāciju, piemēram, ECOWAS, Austrumāfrikas valstu kopienas vai Dienvidāfrikas attīstības kopienas (SADC), drošības funkcijas;

17. iesaka ES apsvērt iespēju piedalīties to pret terorismu vērsto operāciju darbības un loģistikas izmaksu segšanā, ko vada Mauritānijas, Malī, Burkinafaso, Nigēras un Čadas nacionālie bruņotie spēki saistībā ar miera uzturēšanas operācijām Sāhelas un Sahāras reģionā, un īstenot pieeju, kas līdzinātos tai, ko tā īsteno, finansējot Sāhelas G5 apvienotos spēkus un Āfrikas Savienības misiju Somālījā (AMISOM), un norāda, ka EPF vajadzētu būt piemērotam instrumentam minētā veikšanai;

18. mudina sākt diskusiju par to, vai ieteicams esošajām mācību programmām nodrošināt tādas pašas iespējas militārā aprīkojuma iegādei, kādas pašlaik ir paredzētas Sāhelas G5 spēku izvietošanai un apmācībai, cita starpā nepieciešamības gadījumā sniedzot finansiālu atbalstu;

19. iesaka jebkādu Āfrikas valstu spēju veidošanas operāciju finansēšanu veikt ar nosacījumu, ka saņēmēja valsts iesniedz kopīgi saskaņotu atbalsta plānu, kurā ietverta apmācība par drošības sektora reformu, cilvēktiesībām, starptautiskajām humanitārajām tiesībām un tiesiskumu, paredzot samērīgus termiņus, un kurš jāīsteno ES uzraudzībā, paredzot iespēju veikt turpmākus pielāgojumus atkarībā no situācijas attīstības;

20. pauž dziļas bažas par daudzajiem ļoti nopietnajiem Mali drošības spēku izdarītajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kurus izmeklējusi un par kuriem ziņojusi ANO Daudzdimensionālā integrētā stabilizācijas misija Mali (MINUSMA);

21. atzīst Mali svarīgo nozīmi Sāhelas stabilitātes nodrošināšanā un piekrīt ECOWAS paustajām dziļajām bažām par valsts apvērsumu Mali 2020. gada 18. augustā; uzsver, ka ilgstošu sadarbību ar starptautisko sabiedrību, jo īpaši ES un ANO, un tās atbalstu var sekmīgi nodrošināt tikai tad, ja tiek veikti vairāki svarīgi pasākumi, proti, izveidota rūpīgi sagatavota, dzīvotspējīga, pārredzama un noturīga vēlēšanu sistēma, kas nodrošina ticamas, brīvas un taisnīgas vēlēšanas un patiesi vienlīdzīgus konkurences apstākļus politiskajām partijām; atbalsta nepieciešamību izveidot iekļaujošu pārejas posma valdību, kurā ir jābūt visām politiskajām un sociālajām grupām un kurai ir jācenšas aizsargāt visu iedzīvotāju konstitucionālās tiesības un brīvības, vienlaikus nekad neaizmirstot par aktuālajām sociālajām, drošības un ekonomikas problēmām, kuras steidzami jārisina, lai reaģētu uz iedzīvotāju leģitīmajām prasībām nodrošināt iekļaujošu un konstruktīvu dialogu par viņu valsts turpmāko virzību; atbalsta EADD centienus palīdzēt panākt miermīlīgu un demokrātisku risinājumu, kas beidzot atjaunos ilgstošu stabilitāti un Mali iedzīvotāju uzticēšanos savām iestādēm un valsts pārvaldei, kurai vajadzētu būt patiesi iekļaujošai un nekorumpētai un kalpot visiem iedzīvotājiem viņu centienos nodrošināt labklājību, mieru, attīstību, stabilitāti un drošību;

22. ņem vērā ANO Novērtējuma ziņojumu par izpildi un koriģējošo atbalstu saistībā ar seksuālu izmantošanu un vardarbību, ko miera uzturēšanas operācijās veicis ANO vai ar to saistīts personāls; ir dziļi satraukts par šo noziegumu satraucošo apmēru un nespēju saukt pie atbildības vainīgos; ir satraukts arī par iespējamu seksuālu vardarbību pret bērniem, kurās apsūdz Eiropas un ANO karaspēkus, jo īpaši Centrālāfrikas Republikā 2016. gadā, un prasa nodrošināt taisnīgumu;

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

mudina ANO, ES dalībvalstis un ES KDAP struktūras bez kavēšanās un ar stingru apņēmību izmeklēt, saukt pie atbildības un notiesāt visus ANO, dalībvalstu un ES darbiniekus, kuri ir vainīgi seksuālā vardarbībā; uzsver, ka steidzami jāreformē attiecīgās struktūras, lai izbeigtu ANO un ES darbinieku nesodāmību un lai izveidotu funkcionējošus un pārredzamus kontroles un pārskatatbildības mehānismus; uzskata, ka ir nepieņemami, ka tiesvedības ierosināšana par iespējamo vardarbību joprojām ir pilnīgi brīvprātīga un atkarīga no valsts, kas nodrošina karaspēku; ir pārliecināts, ka šādu smagu noziegumu skaitu varētu samazināt un novērst pavisam, cita starpā izmantojot apmācību un izglītību; vēlreiz atgādina, ka ir steidzami jānovērš šādi noziegumi nākotnē, cita starpā tādēļ, lai atjaunotu vietējo iedzīvotāju uzticēšanos starptautiskajai miera uzturēšanai;

23. prasa pārstrādāt *EUTM Mali*, *EUTM CAR* un *EUTM Somalia* apmācības misiju formātu, lai tās labāk pielāgotu saņēmējvalstu bruņoto spēku un iedzīvotāju reālajām vajadzībām:

- a) saskaņojot apmācības metodes, reglamentu un saistības un nodrošinot, ka tie ir unikāli un pielāgoti apzinātajām vajadzībām valstī, un ir jāiekļauj apmācība par dzimumu līdztiesību un sieviešu tiesībām, tostarp programma "Sievietes, miers un drošība";
- b) izstrādājot un piemērojot visaptverošu drošības sektora reformas politiku, kas vērsta uz cilvēku drošību un kuras centrālais elements ir visu iedzīvotāju drošības vajadzības;
- c) nodrošinot, ka ES instruktori sadarbībā ar vietējām militārajām iestādēm ir pilnvaroti izvēlēties karavīrus no vietējo valdību ieteiktajiem, apmācīt viņus, lai pilnveidotu viņu prasmes, cita starpā sniedzot zināšanas par starptautiskajām humanitārajām tiesībām un starptautiskajām cilvēktiesībām, un uzraudzīt viņus un doties viņiem līdzī uz vietas, lai novērtētu viņu sniegumu un novērstu vienību izformēšanu un karavīru izkliešanu;
- d) apgādājot mācību centrus ar kopīgu un individuālu militāro ekipējumu (ja attiecīgā valsts tos neapgādā), lai nodrošinātu iespējas sniegt atbilstīgu apmācību, pēc tam, kad ES būs ieviesusi drošības pasākumus, kas garantē atbilstību astoņiem Kopējā nostājā Nr. 944 paredzētajiem kritērijiem, pārsūtot ieročus uz trešām valstīm un garantējot pēcnosūtīšanas un galapatēriņa kontroli, lai novērstu to novirzīšanu bruņotiem grupējumiem, tostarp teroristiem;
- e) palielinot misijās aizpildīto štata vietu īpatsvaru, lai risinātu pastāvīgas problēmas;
- f) nodrošinot apmācības atbilstību reālajai darbībai, proti, tai būtu jāietver mobilitāte un komandvadības spējas;
- g) izmantojot vajadzīgo militāro ekspertu norīkošanu, jo īpaši stratēģisko konsultāciju jomā;
- h) izveidojot cilvēktiesību uzraudzības un aizsardzības mehānismu, lai novērstu cilvēktiesību pārkāpumus;

24. uzskata, ka dažu misiju (*EUTM Somalia*) konsultatīvā komponenta stiprināšana vietējo spēku komandstruktūrās ļautu būtiski ietekmēt to, kā operācijas tiek veiktas, un daudzpusējās militārās palīdzības sistēmu;

25. uzskata, ka ES būtu jānodrošina pienācīga uzraudzība un jāturpina sagatavot *EUCAP Sahel Mali*, *EUCAP Sahel Niger*, *EUCAP Somalia* un *EUAM CAR* civilo misiju efektīvus periodiskos novērtējumus un stratēģiskos pārskatus, pārskatot to pilnvaras, budžetu un cilvēkresursus, kā arī jāturpina izmantot uzraudzības sistēmas, kas paredzētas misiju īstenošanas plānā, un salīdzinošu vērtēšanu kā visaptverošu vadības instrumentu; pauz pārliecību — ja misijas būtu pielāgotas vietējām vajadzībām un tiktu pastiprināta sadarbība ar vietējiem partneriem, tās būtu vairāk pielāgotas mainīgajai drošības un politiskajai situācijai un kļūtu vēl operatīvākas un efektīvākas, un integrētos plašākā drošības sektora reformā vietējo

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

iedzīvotāju drošības interesēs; aicina PV/AP un EĀDD ziņot Parlamentam par rīcību saistībā ar KDAP 2019. gada pārskatu⁽¹²⁾ un Parlamenta novērtējumu Āfrikas misiju darbam; atkārtoti pauž kritiku par to, ka nav piemērotu rādītāju, "lai uzraudzītu EUCAP Nīger un EUCAP Mali misiju rezultātus, un ka misijas darbību uzraudzība un novērtēšana nebija pietiekama un vērsta uz šo misiju seku izvērtēšanu"; aicina PV/AP un EĀDD atsākt Parlamenta novērtējuma par EUTM Somalia spēku veidošanu izskatīšanu;

26. norāda, ka drošības situācija Somālijā ir ļoti satraucoša un ir destabilizējošs faktors visā Āfrikas ragā un pat ārpus tā; uzskata, ka Somālijas federālā valdība nespēj pildīt visus savus pienākumus un ka Somālijas valsts, neraugoties uz nesenajiem panākumiem, joprojām nespēj vienatnē apkarot grupējuma *al-Shabaab* teroristiskās darbības; atgādina — bija paredzēts, ka Somālijas armija AMISOM funkcijas pārņems 2021. gada decembrī; uzsver, ka šā mērķa sasniegšanai ir vajadzīga jauna un visaptveroša palīdzības programma, un prasa ES vienoties ar Āfrikas Savienību un Somālijas valdību par nostāju attiecībā uz mehānismu, kas jāievieš pēc AMISOM darbības beigām;

27. uzskata, ka Persijas līča krīzei Somālijā ir virkne būtisku negatīvu seku, AAE turpinot atbalstīt atklātas darbības, kas tieši apdraud drošību un politiskos ieguvumus, kas līdz šim gūti Somālijā, radot nacionālas nesaskaņas starp Somālijas Federālo valdību un federālajām dalībvalstīm drošības, valsts vēlēšanu un attīstības jautājumos, un prasa šādas darbības nekavējoties pārtraukt;

28. prasa Mali pusēm, kas parakstījušas no Alžīras procesa izrietošo Mali Miera un samierināšanās nolīgumu, nekavējoties to ievērot un īstenot;

29. uzskata, ka Eiropas Savienībai arī turpmāk būtu finansiāli jāatbalsta AMISOM pārejas periodā, izmantojot APF, jāsaglabā triju — bet pārveidota — ES militāro vai civilo misiju un operāciju (*ATALANTA*, *EUTM Somalia* un *EUCAP Somalia*) klātbūtne, jāatbalsta demokrātiskas iestādes, jāturpina valsts armijas apmācība un jāizveido pārredzamas, atbildīgas un demokrātiski kontrolētas drošības nozares;

30. prasa dalībvalstīm un ES palīdzēt Sāhelas G5 kopīgajiem spēkiem sākt darbību, sniedzot finansiālu palīdzību, kā arī nodrošinot militāro ekipējumu un apmācību, vienlaikus paredzot atbilstošus aizsardzības pasākumus un riska mazināšanas pasākumus, kā arī konsultācijas doktrīnas, plānoto spēju un pārvaldības jomā; uzsver, ka šajā sakarībā ir vajadzīgs spēcīgs un uzticams policijas komponents; aicina partnerus, kuri uzņēmās saistības 2018. gada 22. februāra Briseles līdzekļu devēju konferencē, tās efektīvi īstenot;

31. uzskata, ka Āfrikas valstīm ir jāuzņemas atbildība par savu suverēno pienākumu izpildi, lai nodrošinātu stabilitāti visās teritorijās, kas atbrīvotas no džihādistu teroristiskiem, noziedzīgiem un bruņotiem grupējumiem, cilvēku tirgotājiem un bandītiem, aizsargājot iedzīvotājus un sniedzot pamatpakalpojumus (pārvaldība, ūdensapgāde un energoapgāde, veselības aprūpe, tiesiskums, izglītība); tā kā armijai vai drošības spēkiem uz pagaidu laiku būtu jānodrošina pienācīga drošības vide un pamatpakalpojumi līdz brīdim, kad tos pārņemtu civilā pārvalde, prasa Eiropas Savienībai pastiprināt centienus, lai atbalstītu Āfrikas valstis pamatpakalpojumu sniegšanā;

32. atbalsta Āfrikas Savienības lūgumu Apvienoto Nāciju Organizācijai to Āfrikas dalībnieku vadīto misiju vajadzībām, kuras pilnvarojusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome, nodrošināt piekļuvi ANO aprēķinātām iemaksām;

33. uzsver, ka ir nepieciešama koordinācija ar Ziemeļāfrikas valstīm, kā arī efektīvs ieguldījums miera un izlīguma veicināšanā Lībijā, lai nepieļautu, ka tā kļūst par džihādisma, teroristu, noziedzīgu un bruņotu grupējumu, ieroču un cilvēku tirdzniecības izplatības karsto punktu; tādēļ mudina īstenot "5+5" miera sarunas un aicina visas valstis rīkoties Berlīnes konferences garā; pauž cerību, ka nesenie signāli attiecībā uz pamieru un mieru Lībijā īstētosies; šajā sakarībā atzinīgi vērtē EĀDD un PV/AP nesenās iniciatīvas, jo īpaši viņa vizīti Lībijā 2020. gada 1. septembrī, un uzsver, ka ES vajadzētu uzņemties vadošu lomu mediācijas procesā;

34. prasa ES novērst pastāvīgos un pieaugošos draudus kultūras mantojuma aizsardzībai un saglabāšanai un apkarot kultūras priekšmetu kontrabandu, jo īpaši konfliktu skartajās zonās;

35. uzskata, ka sadarbība ar Ziemeļāfrikas valstīm būtu jāparedz galvenokārt attiecībā uz informācijas un izlūkdatu apmaiņu, militāro apmācību un cīņu pret radikalizāciju, ņemot vērā dažu valstu apliecināto pieredzi;

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par gada ziņojumu par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0009).

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

36. uzskata, ka visaptverošai un vidēja termiņa un ilgtermiņa drošības politikai attiecībā uz šiem reģioniem vajadzētu būt vērsta arī uz izturētspējas veicināšanu;

37. atzinīgi vērtē un atbalsta Mauritānijas visaptverošo pieeju tās rīcībai militāro un drošības jautājumu risināšanā, kas ietver stratēģiju, kuras pamatā ir sociālie un attīstības aspekti; pauž solidaritāti ar Nigēru, Mali un Burkinafaso — valstīm, kuras smagi skāris terorisms; pauž atzinību starptautiskajai sabiedrībai, Apvienoto Nāciju Organizācijas Daudzdimensionālajai integrētās stabilizācijas misijai Mali, Daudznacionālajai apvienotajai darba grupai, G5 un Francijas bruņotajiem spēkiem (Barhānas operācija), ES Reģionālajai padomdevējai un koordinācijas vienībai (RPKV), Eiropas Savienības KDAP misijām Mali un Nigērā, *EUTM Mali*, *GAR-SI Sahel* un Čadas armijai kā būtiskam spēkam G5 centrālajā un austrumu daļā, kam nepieciešams īpašs atbalsts bataljoniem, par to pūliņiem un ziedošanos; aicina Sāhelas G5 valstis īstenot iekšējās reformas un pilnībā īstenot cilvēktiesības, labu pārvaldību un demokrātisko pārskatatbildību, ievērojot cilvēktiesības un demokrātiskās normas;

38. atzinīgi vērtē Eiropadomes priekšsēdētāja *Charles Michel* un Mauritānijas Islāma Republikas prezidenta, G5 Sāhelas reģiona amatā esošā priekšsēdētāja *Mohamed Cheikh el Ghazouani* 2020. gada 28. aprīļa kopīgo deklarāciju, kurā viņi atkārtoti pauda un pastiprināja apņemšanos atbalstīt drošību, stabilitāti un attīstību Sāhelā ciešā sadarbībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerāļsekretāru, Āfrikas Savienības Komisijas priekšsēdētāju un pašreizējo Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienas (ECOWAS) priekšsēdētāju;

39. mudina dalībvalstis atbalstīt un sadarboties ar Barhānas un Takubas operācijām un *Gazelle* un *New Nero* misijām; uzsver šajās operācijās jau darbojošos dalībvalstu svarīgo ieguldījumu cilvēkresursos un militārajā jomā; uzstāj, ka ir vajadzīga spēcīgāka Eiropas iesaistīšanās, tomēr tā nevar aizstāt valstu pienākumu īstenot nepieciešamās iekšējās reformas, kas vērstas uz ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanu un drošības jomu;

40. prasa ES pievērst īpašu uzmanību bruņotu teroristu grupējumu, jo īpaši islāmistu teroristu un vardarbīgu vahābisma ekstrēmistu grupējumu, izplatībai Sāhelas, Rietumāfrikas un Āfrikas raga reģionos un turpināt globālos džihādisma apkarošanas centienus; ņemot vērā šo reģionu stratēģisko ietekmi uz dienvidu kaimiņreģiona valstu stabilitāti un drošību, jūras drošību un nenoliedzamo spiedienu uz Eiropas ārējām robežām, prasa uzlabot sadarbību drošības jomā un atbalsta programmas ar attiecīgajām valstīm;

41. mudina ES visaptveroši izvērtēt Āfrikas un ES kopējo stratēģiju un Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2020. gada 9. marta kopīgo paziņojumu “Ceļā uz visaptverošu stratēģiju ar Āfriku” un veicināt to, lai tiktu īstenoti Padomes 2015. gada 20. aprīļa secinājumi par Sāhelas reģionālo rīcības plānu 2015.–2020. gadam, 2015. gada 16. marta secinājumi par ES Gvinejas līča rīcības plānu 2015.–2020. gadam, 2018. gada 25. jūnija secinājumi par Āfrikas ragu / Sarkano jūru un Po deklarācija;

42. prasa sniegt turpmāku aizsardzību un atbalstu uz vietas strādājošām izglītības iestādēm, kopienām un organizācijām, kas cenšas rast alternatīvus mācību risinājumus kopienu centros un iesaista tūkstošiem Rietumāfrikas un Sāhelas reģiona bērņus izglītības un prasmju apguves programmās;

Laba pārvaldība un ilgtspējīga attīstība

43. norāda, ka drošības stratēģiju nav iespējams nodrošināt bez kopīgiem ilgtspējīgas attīstības un humanitārajiem pasākumiem; atgādina par terorisma un bruņota konflikta daudzveidīgajiem pamatcēloņiem; prasa sekmēt cilvēkkapitāla un tautas attīstību, nodrošināt visneaizsargātāko kopienu vajadzības un veidot iedzīvotāju izturētspēju;

44. uzskata, ka Eiropas Savienībai būtu jānodrošina, ka ilgtspējīgas attīstības plāni atbilst kontekstam, attiecas uz vairākām nozarēm un sniedz vispārēju risinājumu attiecīgā reģiona problēmām; uzsver, ka integrēta pieeja mieram, drošībai un ilgtspējīgai attīstībai paredz konstruktīvi iesaistīt vietējās pilsoniskās sabiedrības dalībniekus, jo īpaši sievietes un jauniešus, vienlaikus atgādinot par vecāka gadagājuma cilvēku un tradicionālo līderu lomu Sāhelas un Sahāras sabiedrībā; uzskata, ka šiem plāniem ir jāatbilst Eiropas Konsensā par attīstību atkārtoti apstiprinātajiem atbalsta efektivitātes principiem, tie ir jāpieņem administrācijai, vienojoties ar vietējām saņēmējām kopienām, un tie ir jāīsteno ar vietējās pilsoniskās sabiedrības un humānās palīdzības organizāciju līdzdalību, lai nodrošinātu efektīvu koordināciju, pārredzamību un līdzatbildību;

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

45. uzsver, ka ir svarīga partnerība ar ANO, sadarbība ar citām starptautiskajām institūcijām, īpaši Āfrikas Savienību, un dialogs ar citām reģionālajām un apakšreģionālajām organizācijām;

46. uzskata, ka ES un Āfrikas konstruktīvai drošības sadarbībai ir jāpamatojas uz ilgtspējīgu attīstību un jo īpaši jākoncentrējas uz:

- a) demokrātijas nostiprināšanu, nodrošinot atbildīgas demokrātiskas pārvaldības sistēmas, pateicoties efektīvai parlamentārajai kontrolei, kā arī demokrātiskas institūcijas un tiesiskumu, kas garantē visas pilsoniskās sabiedrības brīvības;
- b) konfliktu izbeigšanu un atkārtotu konfliktu novēršanu, vienlaikus risinot to pamatcēloņus, lai panāktu ilglaicīgu mieru un drošību;
- c) tādas politikas izstrādi ekonomiskās attīstības un darbvietu radīšanas veicināšanai, kas vērsta uz jauniešiem, uzsverot nepieciešamību iesaistīt jauniešus politiskajos, ekonomiskajos un miera procesos;
- d) atbalstu preventīviem stabilizācijas rīcības plāniem;
- e) sieviešu ietekmes palielināšanu, atzīstot viņas par pārmaiņu veicinātājām Āfrikas kopienās, palielinot viņu izglītības un ekonomiskās iespējas, veicinot viņu līdzdalību vietējās un valsts iestādēs un lēmumu pieņemšanā, kā arī sekmējot viņu lomu miera veidošanā, konfliktu novēršanā un mediācijā un apkarojot pret sievietēm un meitenēm vērstu seksuālo vardarbību;
- f) tādu pamatpakalpojumu sniegšanu kā veselības aprūpe, uzturdrošība, ūdens, sanitārija un higiēna, sociālā aizsardzība, mājokļi un drošības tīkli, garīgās veselības atbalsts un aizsardzība, izglītība un pārvietoto iedzīvotāju atbalstīšana, lai palielinātu iedzīvotāju uzticēšanos valstij;
- g) drošības un administratīvās un juridiskās stabilitātes nodrošināšanu;
- h) nabadzības, nesodāmības un korupcijas izskaušanu;
- i) klimata pārmaiņu seku mazināšanu, ņemot vērā klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumus, lai nodrošinātu iztikas avotu ilgtspējīgu noturību pret vides apdraudējumu;
- j) tiesiskuma ievērošanu un to, lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību un cilvēktiesības bez jebkādas diskriminācijas, vārda brīvību, plašsaziņas līdzekļu un biedrošanās brīvību un stiprinātu strukturālo atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai un neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem;
- k) tādas ilgtspējīgas lauksaimniecības prakses veicināšanu kā agroekoloģija, sīkražotāju un lauksaimnieku atbalstīšanu un uztura saiknes principa īstenošanu, lai visos kontekstos risinātu visa veida malnutrīciju, un tādu pasākumu finansēšanas turpināšanu, kas savieno humānās palīdzības un attīstības veicināšanas pasākumus, lai risinātu pamatcēloņus;

47. pauž dziļas bažas par to, ka pašreizējās drošības problēmas Āfrikā papildus pastāvīgajai nevienlīdzībai, jauniešiem paredzētu iespēju trūkumam un vājai pārvaldībai varētu veicināt migrāciju un izraisīt iedzīvotāju masveida pārvietošanu, vājinot Ziemeļāfrikas valstis, ietekmējot Eiropu un izraisot visaptverošu humanitāro krīzi; atzīst konfliktu, nabadzības, nevienlīdzības un klimata pārmaiņu ietekmi uz iedzīvotāju piespiedu pārvietošanu un prasa Eiropas Savienībai sekmēt likumīgu, drošu un cilvēka cienīgu migrāciju; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi palielināt sadarbību, jo īpaši starp ES un Sāhelas reģionu, lai risinātu šo svarīgo jautājumu, vienlaikus atgādinot pieņemto praksi nepiemērot nosacījumus humānajai palīdzībai, kas saistīta ar migrācijas jomas darbībām reģionā;

48. atzinīgi vērtē ES stratēģiju attiecībā uz Āfrikas ragu, jo tajā ir ietverta ne tikai drošības un humānās palīdzības politika, bet arī ilgtermiņa attīstības politika un Tūkstošgades attīstības mērķa uzdevumi; uzsver, cik svarīgs ir šis attīstības politikas ilgāka termiņa redzējums, un aicina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas drīzāk saskaņot savu politiku šajā jomā un kopīgi sagatavot programmas dažādām valstīm un reģioniem;

Trešdiena, 2020. gada 16. septembris

49. prasa ES un Āfrikas drošības sadarbībā īstenot Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūciju par jauniešiem, mieru un drošību;
50. prasa ES veicināt ANO programmas sieviešu, miera un drošības jomā efektīvu īstenošanu visās ES ārējās darbības jomās, tostarp iekļaujot dzimumperspektīvu ES un Āfrikas Savienības stratēģiskās drošības partnerības galvenajās politikas jomās;
51. uzskata, ka ES būtu jāstiprina sadarbība ar valstu parlamentiem, tostarp drošības un aizsardzības komitejām, lai uzlabotu kritiskās uzraudzības funkcijas attiecībā uz valsts un ārējiem drošības veicināšanas pasākumiem;
52. mudina visus militāros dalībniekus Sāhelā ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un reaģēt visaptveroši, koncentrējoties uz visneaizsargātāko iedzīvotāju grupu ciešanu mazināšanu, jo īpaši uzskatot civiliedzīvotāju aizsardzību par jebkuras integrētas drošības stratēģijas svarīgu panākumu rādītāju; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai nevienas drošības operācijas īstenošana nepasliktinātu humanitāro situāciju; aicina visus drošības dalībniekus uzraudzīt savu militāro operāciju un drošības pasākumu ietekmi uz piekļuvi pakalpojumiem, tostarp pārtikai un uzturam, un piespiedu pārvietošanu, lai mazinātu to radītās negatīvās sekas uz humānajām vajadzībām;
53. uzskata, ka ir būtiski sniegt ārkārtēju un visaptverošu palīdzību attiecīgajiem reģioniem, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas radītās neparedzētās grūtības, turpināt nodrošināt KDAP misiju un operāciju nepārtrauktu darbību, atbalstot vietējos bruņotos spēkus ar padomēm par rīcību šajā epidēmijā, šajos reģionos stiprināt ES attīstības pasākumus, kuri var būtiski palīdzēt veselības krīzes ietekmes mazināšanā, kā arī sniegt pamata humāno palīdzību, tādējādi demonstrējot elastību un spēju piemēroties situācijai; atzinīgi vērtē G20 vienprātīgi pieņemto lēmumu apturēt parāda apkalpošanas maksājumus, ko veic nabadzīgākās valstis;
54. iesaka ES kopā ar Starptautisko Valūtas fondu, Pasaules Banku un Āfrikas Attīstības banku iesaistīties finansiālā līmenī, lai palīdzētu kontrolēt parādu un procentu maksājumus; prasa izskatīt visas iespējas atvieglot, apturēt vai padarīt atmaksājamus Āfrikas valstu parādus, ņemot vērā Covid-19 pandēmiju un tās finansiālās sekas;
55. iesaka attiecīgajām valstīm uzņemties pilnu starptautisko juridisko atbildību un pieņemt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām nodrošinātu saukšanu pie atbildības par visiem visu pušu izdarītajiem pārkāpumiem, nodrošināt iespējas bez maksas piekļūt humānajai palīdzībai un pamatpakalpojumiem cilvēkiem, kuriem nepieciešama palīdzība, tostarp tiem, kas dzīvo valdības nekontrolētajās teritorijās, novērst jebkādu humānās palīdzības novirzīšanas risku un ļaut vienoties ar visām konfliktā iesaistītajām pusēm par humānās palīdzības piekļuvi un uzsver, ka ir svarīgi, lai humānās palīdzības piegāde tiktu uzskatīta par neitrālu un objektīvu, kā arī nodrošināt humānās palīdzības darbinieku drošību;
56. atzinīgi vērtē kopīgajā paziņojumā "Ceļā uz visaptverošu stratēģiju attiecībā uz Āfriku" sniegto ierosinājumu Āfrikas un ES attiecībās stiprināt multilaterālisma principu; uzskata, ka komunistiskā Ķīna un autoritārā Krievija attiecībās ar Āfrikas valstīm ir izmantojušas citu pieeju, kas traucē ES centieniem; aicina Komisiju uzlabot publiskās diplomātijas centienus un dialogu ar Āfrikas Savienību, valdībām, parlamentiem un pilsoniskajām sabiedrībām, lai efektīvāk izskaidrotu, ka ES drošības atbalsts Āfrikā ir ieguldījums Āfrikas attīstības stratēģijā "Programma 2063";

o

o o

57. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.